

Απελπισία και αμέλεια

ΣΤΗ ζωή του χριστιανού η απελπισία και η αμέλεια είναι καταστροφικές. Εκείνον που έπεσε σε αμαρτία, η απελπισία δεν τον αφήνει να σηκωθεί· κι εκείνον που είναι όρθιος, η αμέλεια τον κάνει να πέσει. Η απελπισία στερεί τον άνθρωπο από τ' αγαθά που έχει αποκτήσει· η αμέλεια δεν τον αφήνει ν' απαλλαγεί από τα κακά που τον βαραίνουν. Η αμέλεια σε κατεβάζει και απ' αυτούς τους ουρανό, ενώ η απελπισία σε γκρεμίζει ολότελα στην άβυσσο της κακίας. Κοίτα να δεις τη δύναμη που έχουν και οι δύο.

Ο διάβολος πρώτα ήταν αγαθός άγγελος· επειδή, όμως, έδειξε αμέλεια και κυριεύθηκε από απόγνωση, έπεσε σε τόση κακία, που δεν μπορεί πια να σηκωθεί. Το ότι ήταν αγαθός πρώτα, το βεβαιώνει ο Κύριος, που λέει: «Είδα το σατανά να πέφτει από τον ουρανό σαν αστραπή» (Λουκ. 10:18). Η παρομοίωσή του με την αστραπή φανερώνει και τη λαμπρότητα της προηγούμενης καταστάσεώς του και τη σφοδρότητα της πτώσης του.

Ο Παύλος ήταν βλάσφημος και διώκτης και υβριστής· επειδή, όμως, δεν κυριεύθηκε από απόγνωση και σηκώθηκε από την αμαρτία, έγινε ίσος με τους αγγέλους. Ο Ιούδας ήταν απόστολος· επειδή, όμως, έδειξε αμέλεια, έγινε προδότης. Ο ληστής, ύστερ' από τόσα κακουργήματα που έκανε, δεν απελπίστηκε· έτσι μπήκε πρώτος απ' όλους στον παράδεισο. Ο Φαρισαίος, επειδή υπερηφανεύθηκε, έπεσε από τα ύψη της αρετής· και ο τελώνης, επειδή δεν απελπίστηκε, ανέβηκε τόσο ψηλά, ώστε ξεπέρασε την αρετή του Φαρισαίου.

Θέλεις να σου δείξω και όλη ολόκληρη που έκανε το ίδιο; Η πόλη των Νινευιτών μ' αυτόν τον τρόπο σώθηκε, μολονότι η απόφαση του Θεού τους οδηγούσε σε απόγνωση· γιατί δεν είπε πως, αν μετανοήσουν, θα σωθούν, αλλά: «Τρεις μέρες ακόμα και η Νινευή θα καταστραφεί» (Ιων.3:4). Όμως, αν και απειλούσε ο Θεός, αν και φώναζε ο προφήτης Ιωνάς, αν και η απόφαση δεν είχε αναβολή ή περιορισμό, οι Νινευίτες δεν έχασαν τον θάρρος και την ελπίδα τους. Και γιατί δεν έβαλε κανένα όρο; Γιατί δεν είπε: «Αν μετανοήσουν, θα σωθούν»; Για να παραδειγματιστούμε εμείς και, όταν ακούμε καταδικαστική απόφαση του Θεού χωρίς όρο κι περιορισμό, ούτε τότε ν' απελπιζόμαστε, αλλά να μετανοούμε.

Αυτά, λοιπόν, έχοντας υπόψη μας, ποτέ να μην απελπιζόμαστε. Κανένα όπλο δεν είναι τόσο αποτελεσματικό στα χέρια του διαβόλου όσο η απόγνωση. Γι' αυτό και δεν του προξενούμε τόση ευχαρίστηση όταν αμαρτάνουμε, όση όταν απελπιζόμαστε...

... Γνωρίζοντας λοιπόν, πως ο ουράνιος Πατέρας μας, ο Καλός Ποιμένας, όχι μόνο δεν μας περιφρονεί, όταν επιστρέφουμε σ' Αυτόν, αλλά και με μεγαλύτερη προθυμία και στοργή μας δέχεται απ' ό,τι εκείνους που κατόρθωσαν την αρετή, γνωρίζοντας πως όχι μόνο δεν τιμωρεί τους πλανεμένους, αλλά και βγαίνει σε αναζήτησή τους και χαίρεται περισσότερο γι' αυτούς, όταν τους βρει, παρά για όσους έχει κοντά Του, ούτε ν' απελπιζόμαστε πρέπει, όταν βρισκόμαστε στην αμαρτία, ούτε όμως και να ξεθαρρεύουμε όταν κάνουμε το καλό· αλλά, και όταν αμαρτάνουμε, να μετανοούμε, και όταν ασκούμε την αρετή, να προσέχουμε μην πέσουμε. Γιατί προδοσία της σωτηρίας μας είναι και τα δυο τούτα, δηλαδή τόσο το να ξεθαρρεύουμε, όταν βρισκόμαστε στο δρόμο της αρετής, όσο και το ν' απελπιζόμαστε, όταν πέφτουμε στην αμαρτία...

... «Σήμερα», λοιπόν, όσο δηλαδή διαρκεί η παρούσα ζωή, ας μην απελπιζόμαστε. Στηρίζοντας τις ελπίδες μας στον Κύριο και αναγνωρίζοντας την άπειρη φιλανθρωπία Του, ας πετάξουμε πρόθυμοι μακριά μας κάθε κακία, ας πιαστούμε από την αρετή, ας δείξουμε απέραστη μετάνοια, ας καθαριστούμε εδώ απ' όλα τ' αμαρτήματά μας, για να μπορέσουμε με παρρησία να σταθούμε στο φοβερό βήμα του Χριστού και να μπούμε στη βασιλεία των ουρανών, με τη χάρη του Θεού μας.

Από το βιβλίο : «ΘΕΜΑΤΑ ΖΩΗΣ Β'»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ ΩΡΟΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2006